

Svar (8/4 99)**Erhvervsministeren (Pia Gjellerup):**

Konkurrenceloven giver mulighed for at gribe ind over for virksomheder, der misbruger deres dominerende stilling på markedet. Et misbrug kan bl.a. bestå i, at virksomheden tager urimeligt høje priser. I sådanne tilfælde kan Konkurrencerådet gribe ind og kræve priserne nedsat.

Konkurrencestyrelsen har over for mig oplyst, at Konkurrencerådet ikke efter den tidligere konkurrencelov (gældende fra 1990 til 1997) har grebet ind og krævet virksomheders priser nedsat. Det skyldtes bl.a., at indgreb over for priser i denne lov var et sekundært instrument. Kun når andre midler var prøvet, kunne prisindgreb komme på tale.

I den nye konkurrencelov er prisindgreb lige-stillet med andre indgreb over for misbrug. Siden loven trådte i kraft den 1. januar 1998, har Konkurrencerådet to gange taget stilling til indgreb over for høje priser. Sagerne drejede sig om Aalborg Portlands cementpriser og MD Foods og Kløver Mælks mælkepriser, hvor rådet fandt, at der ikke var grundlag for at nedsætte priserne.

Jeg kan kun tage til efterretning, at Konkurrencerådet i de to sager om cement- og mælkepriser har vurderet, at der ikke var grundlag for at nedsætte priserne. Det forhold, at der endnu ikke er foretaget prisindgreb, giver mig ikke grund til at antage, at der ikke vil blive grebet ind, hvis virksomheder overtræder konkurrenceloven og misbruger deres dominerende stilling til at tage for høje priser.

Den betød, at disse »gamle« aftaler, hvis de blev anmeldt inden den 1. juli 1998 for at få en fritagelse fra forbudet mod konkurrencebegrænsende aftaler, kan opretholdes indtil 3 måneder efter, at Konkurrencerådet har truffet afgørelse i sagen.

Konkurrencestyrelsen har oplyst, at styrelsen ved fristens udløb modtog 845 anmeldelser, der indeholder 1070 aftaler.

I Sverige, som i 1993 gennemførte en tilsvarende overgangsordning, modtog konkurrencemyndighederne et lignende antal anmeldelser. Her tog det ca. 4 år at behandle alle de indkomne anmeldelser.

Styrelsen prioriterer behandlingen af disse anmeldelser, så der lægges vægt på først at behandle sager af stor samfundsmæssig betydning samt principielle og præcedensskabende sager. Overgangsordningen indebærer, at det i de fleste tilfælde ikke vil være noget problem for aftaleparterne, at der går lang tid, inden deres aftaler bliver behandlet. Skulle det undtagelsesvist være tilfældet, vil parterne kunne rette henvendelse til Konkurrencestyrelsen herom.

Konkurrencestyrelsen har opstillet det mål, at alle de såkaldte »gamle aftaler« er behandlet på højst 3½ år, dvs. inden udgangen af 2001.

Konkurrencestyrelsen må under alle omstændigheder prioritere behandlingen af en så stor mængde anmeldte aftaler. Da styrelsen har prioriteret således, at den først behandler de vigtigste sager, og det samtidigt er sådan, at de sager som må vente lidt længere, stort set ikke vil medføre problemer for aftaleparterne, finder jeg det acceptabelt, hvis samtlige sager er behandlet inden for den periode, som Konkurrencestyrelsen har opstillet som mål.

Spm. nr. S 1572

Til erhvervsministeren (22/3 99) af:

Jørn Jespersen (SF):

»Finder ministeren, det acceptabelt med en sagsbehandlingstid på tre år med hensyn til om aftaler inden for konkurrenceretten er i orden?«

Svar (8/4 99)**Erhvervsministeren (Pia Gjellerup):**

Konkurrenceloven har en overgangsordning for konkurrencebegrænsende aftaler, som var gældende, da den nye konkurrencelov trådte i kraft.

Ad spm. nr. S 433

Fra justitsministeren er modtaget supplerende besvarelse af et af Pia Kjærsgaard stillet spørgsmål. Spørgsmålet, der sammen med det foreløbige svar er optaget i Folketingstidende 1998-99, forhandlingerne side 2024, lød således:

Til justitsministeren (12/11 98) af:

Pia Kjærsgaard (DF):

»Hvornår forventer ministeren at kunne give en endelig besvarelse af spørgsmål nr. S 1021 (folketingsåret 1997-98), som fortsat kun er delvist